

Politisk korrekthet är i grunden något positivt och eftersträvansvärt. I den finns erfarenhet och kunskap samlad som kan vara oss till vägledning. En summering av alla de faktorer vi bör tänka på så att vi inte går vilse i fördomar och intolerans.

När jag var präst kritiserades jag av motståndare till prästvigda kvinnor, religionsdialog och samkönade äktenskap för att vara politiskt korrekt. Således gjorde det mig stolt att vara politisk korrekt.

Samtidigt kan fundamentalismen smyga sig in i varje skrymsle och vrå av vår tillvaro.

Några av årets sommarpratare i P1 har gjort det politiska korrekta till en bekännelseakt som tar bort det fina med begreppet. När LO:s ordförande Karl-Petter Thorwaldsson började sitt sommarprat söndag 19 juli kändes det först lovande med en berättelse från barndomen som rörde vid en familjehemlighet. Sedan kantrade programmet till ett välbekant upprepande av alla de områden vi idag inkluderar i det politiskt korrekta. Jag tänkte: "Nu fattas bara den sedvanliga bekännelsen om ett alltför vidlyftigt alkoholdrickande". Snart hade Karl-Petter Thorwaldsson även berört detta tema i sin sommarbikt, likt så många andra män före honom. Så synd att Karl-Petter Thorwaldsson inte stannade kvar i sin berättelse. Han kunde fått samma budskap sagt med den.

Inte för att jag har något emot de åsikter LO:s ordförande gav uttryck för. De är också mina. Men hur har vi hamnat i ett medieklimate där person efter person ska gå igenom alla dessa teman och förklara sig stå på rätt sida, därefter bekänna en och annan småsynd som inte stör ordningen alltför mycket, för att till sist låta allt mynna ut i en slags absolution, en förlåtelseakt, som säger: "Jag är trots allt ganska bra"? Det låter till slut som ett religiöst förutbestämt ritual. Och med detta ritual en uttunning av djupet och allvaret i det man pratar om. Det blir för lätt och för enkelt att säga allt det man ska ha en åsikt om. Istället för att vara en viktig etisk kompass blir den politiska korrektheten ett uttryck för självbelåtenhet. Istället för att legitimera den andre, så använder man orden till att legitimera sig själv. Världen behöver inte fler trosbekännelser. Världen behöver handling. Men det är klart. Om Karl-Petter Thorwaldsson med sitt sommarprat lovade att Kommunals kvinnor i höst ska få ett större och högre lönelöft än Metalls män, så lovar jag å min sida att be om ursäkt och göra avbön från min krönika.

Jakob Carlander